

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς	Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

A Γ Ω Ν

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδην, δικηγόρον
 Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 19 Δεκεμβρίου 1902.

Τὸ ἐκ Βιεννης τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ
κρατορείου, ὅπερ ἐν ἄλλῃ στήλῃ καταχωρί-
ζομεν, περὶ τῶν ἀναφανδῶν διενεργουμένων
ἐπ' αὐτῶν τῶν βουλευτῶν Βουλγαρῶν ἐρά-
νων δῆθεν μὲν ὑπὲρ τῶν ἐκ Μακεδονίας προσ-
φύγων, πράγματι δὲ ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸ προσε-
χὲς ἔαρ ἐπαναλήψεως τοῦ ἔργου τῶν κομιτά-
των εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων διαφανιστι-
κώτατον.

«Τὸ πατριωτικὸν ἔργον, ὅπερ ἐπιδιώκουσι τὰ κοινά», κατ' αὐτὴν τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐπιστήμου ῥωσικοῦ ἀνακοινωθέντος, ὅπερ ἐνέπενον ὡς κεραυνὸς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν πρὸ δύο ἐβδομάδων καὶ ὅπερ ἐξακολουθεῖ περιφόβως σχολιαζόμενον ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, καίπερ ἀποδοκιμαζόμενον διπλωματικῶς ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι ἐκείνῳ, διότι κακῶς διεξάγεται, κατ' ἀλήθειαν δὲν ἀπαρέσκει τοσοῦτον εἰς τοὺς παρὰ τὸν Νεῦαν πολιτικούς. Τοῦτο ἦτο γνωστὸν ἄλλως. Ἄλλ' ἡ σύμπτωσις τῆς ἐκδηλώσεως τῶν πατριωτικῶν τούτων ἐλευθεριοτήτων τῶν Βουλγάρων βουλευτῶν πρὸς τὴν περιδείαν τοῦ Λάμσдорφ ἐλέγχει, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἡ ῥωσικὴ διπλωματία μεταχειρίζεται μεθόδους ἐνεργείας, ἀς χαρακτηρίζει οὐδὲν πλεον ἢ ἔλαττον ἢ ὁ ἀνυπόστολος κυνισμός.

Οὐδείς τῶν παρακολουθούντων μετὰ προσ-
οχῆς τὰ ἐλαττήρια τοῦ ραγδαίου ὁργανισμοῦ
τῶν νοτισσλαβικῶν φύλων θά ἐξεπλήρσσει, ἔ-
άν ἐβλεπε καὶ αὐτὸν τὸν Δάμοδoff πρῶτον
ἐγγραφεόμενον εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἐρά-
νων ὑπὲρ τῶν κομιτάτων, ἀφ' οὗ τοῦτο εἶναι
πολύ ὀλιγώτερον τῆς ἀνυποκρίτου προστασίας
τῶν δολοφόνων τοῦ Σαράφoff ὑπὸ τοῦ Ζηνο-
βιος καὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὀφισταμένων του,
ἀλλ' εὐλογος εἶναι ἡ ἐκπληξίς ἡ τουλάχιστον
ἡ ἀπορία περὶ τοῦ τί ἐπιδιώκει μετὰ τὴν ἐπί-
σκεψιν τῆς Σοφίας καὶ τοῦ Βελιγραδίου ἡ ἐν
Βιέννῃ τοῦ Δάμοδoff παρουσία ;

Ἀντὶ κατὰσπολῆς, ὡς ἐπιστευέτο, ἐξαφιν
μᾶλλον ἐπήνεγκε τῶν βουλγαρικῶν ὀνειράν η
ἐπισκευὴς αὐτῇ, τοῦτο δὲ βεβαίως δὲν ἐνι-
σχέει τὰς πεποιθήσεις τῶν ἐν Βιέννῃ περὶ τῆς
εὐκαιροῦς συμπίσεως τῶν ὄρων τῆς αὐστο-
ριακῆς συμβάσεως τοῦ 1897 ὑπὸ τοῦ παρὰ
τὴν Νεῦαν ἐδρεύοντος συμβαλλομένου, τῆς
συμβάσεως, ἥς ὅσον αὐξάνει ὁ λυριμὸς, μεθ-
οῦ ἐξυμνεῖται ὡς εἰρήνης ἀδιαταράκτου ἐν τῇ
Ἀνατολῇ ἐχέγγυον ὑπὸ Ρώσων ἅμα καὶ Αὐ-
στριακῶν, τοσοῦτον φαίνεται μειομένη η οὐ-
σιαστικὴ δύναμις καὶ ἀξία.

Βιενναία τις ἔφημερίς ἀνέγραψε τοιμηρῶς πὺς τὴν εἰδησιν, ὅτι σκοπὸς τῆς ὑπεράγας ἀναγκαστικῆς ὑπὸ βαθμοὺς ψυχρῶς ὅκατος ὑπὸ τῇ μηδὲν περιηγήσεως ταύτης τοῦ Λάμσδορφ εἶναι αὐτὸ τοῦτο ἡ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρωσίας διανομὴ τῆς ἐκτὸς τῆς Θράκης εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας. Τοιοῦτὸ τι βεβαίως δὲν συμβαίνει· διότι εἶναι πολὺ πρόωρον, ἐκτὸς δὲ τοῦ τοῦ καὶ διότι πλὴν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσίας ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῶν χωρῶν τούτων, οἷτινες οὔτε τὴν ὄρεξιν ἔχουσι νὰ μείνωσι ἀπαθείς θεαταί, οὔτε τὴν ἀδυναμίαν, ὥστε νὰ μὴ ἐρωτηθῶσιν. Ἄλλ' ὅτι ἡ προαγωγὴ τῶν συμφερόντων τοῦ νοτισλαβισμοῦ ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τοῦ ἐπιπονωτάτου ταξιδίου τοῦ Λάμσδορφ, τοῦτο γίνεται καὶ τῷ τυφλῷ δὴλον ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τοῦ πολυθρῦλτου καταστάσαντος ἐκείνου ἀνακονισθέντος, ἐν ᾧ ἀπὸς τῆς τῆς Τουρκίας ἐπιδοφιλουμένης συμβουλαὶ ἔχουσι καθαροῦ τύπου ἀπειροφάστου ἐπιταγῆς.

Τοιαύτας ἐπιταγὰς ὑφ' οἷον δὴποτε τύπος
δὲν φέρει βεβαίως εἰς Βιέννην ὃ ἀρχιμαγκελλό-
ριος τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας. Παρὰ τοῦ
ἐσωτερικοῦ σπαρταγμοῦ τῆς ἡ Αὐστρου-
γρικῇ μοναρχίᾳ ἔχει εἰσεῖτι τὴν πολιτειακὴν
ἐκείνην συνεκτικότητά, ὥστε τὴν κολοσσιαίαν
αὐτῆς δύναμιν εἰς νὰ ἄγῃ νοῦς καὶ μία θέλ-
σις, ὅν ἐνταῖα δὲ τοσοῦτον ἐδρατοῖ ὁ ρωσικὸς
κολοσσός, οὐδὲ τοσοῦτον ἀκαταγώνιστος, ὥσ-
τ' νὰ περιφρονήσῃ τοῦ γείτονος τὴν τοιαύτην θ-
λσιν. Καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ ἤρχισαν ἀπὸ τινος
μετὰ διαυγείας νὰ βλέπωσιν, ὅτι τὰ ἐν τῇ ἡ-
λυρικῇ ἡρσάνῃ τελοῦμένα δὲν βλάπτουσι

αὐτοῦ· μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῶν
συμφέροντα, ἀλλὰ θίγουσιν ἐξ ἁπωτέρου μὲν
ἐν τῷ παρόντι, καιριώτερον δ' αὖριον, αὐτὴν
τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ ἀκεραιότητα τῆς
διπλῆς μοναρχίας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ θέλω-
σιν ὅ,τι ἐπιθυμοῦσιν οἱ Ῥῶσοι.

Οὐχ ἥττον εἶναι γνωστὴ ἡ νευρική εὐπά-
θεια τῶν ἐν Βιέννῃ πρὸς τὰς βιαιὰς λύσεις.
Φοβοῦνται τὰ ἄγνωστα ἀποτελέσματα τῶν
αἰφνιδίως ἐκρήξων, πολλάκις δ' ἀπέδειξαν καὶ
τοῦ φόβου τούτου διαθεσις ὑποχρησθεῖν πρὸς
ἀποφυγὴν μειζόνων περιπλοκῶν. Ἡ σύμβασις
τοῦ 1897 τοιαῦτα ἀναμφηρίστως εἶχε τὰ ἐλα-
τήρια.

Ἐρ' ὅσον εἰς τοὺς κοινούς θνητοὺς ἐπιτρέ-
πεται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰς πράξεις τῶν διεπόν-
των τὰς τύχας τοῦ κόσμου τούτου ἰσχυρῶν,
εἰς ἡμᾶς δὲν μένει οὐδ' ἡ ἐλαγίστη ἀμφιβολία,
ὅτι ἡ διὰ τῆς Σοφίας καὶ τοῦ Βελιγραδίου διά-
βασις τοῦ Λάμπσορφ μὴ δικαιολογούμενη μὴ δὲ
εἰς τῆς γεωγραφικῆς ἐγγύτητος, ὅπως ὕπε-
ρον μεταβῇ εἰς Βιέννην, ἔχει πρόδηλον τὸ
σχέδιον νὰ συγκοιμῇ ἐκ τῶν ἐντεχνητῶ ἀνα-
βρασμῶν διατελούντων σλαβικῶν κρατιδίων νέ-
φη ἐπικειμένον θεμελίων, νὰ ἐπιτείσῃ αὐτὰ τὰς
ἐν Βιέννῃ περιφόβους καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὴν
περιλάλητον ἐκείνην σύμβασιν τοῦ 1897 οὕ-
τως, ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συνάνευσιν τῆς αὐ-
στριακῆς διπλωματίας εἰς τὸ ἀνώδυνον δῆθεν
μέτρον τῶν ἐπιβλητέων τῇ Τουρκίᾳ μεταρρυθ-
μίσων.

«Αἱ ταλαιπωρίαι» θὰ εἶπῃ περίπου ὁ Λάμ-
δορ τοῖς ἐν Βιέννῃ «τῶν κατοίκων τῆς Μα-
κεδονίας εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ἂν μὴ ἐπέλθῃ
βελτίωσις τῆς καταστάσεως αὐτῶν, ἀφευκτοί
εἶναι ἢ κατὰ τὸ προσεχές ἐὰρ ἐκκηρῖσι φοβερὰς
ἐπαναστάσεις, πρὸς ἣν ἀπαθὲς δὲν δύναται
νὰ μείνῃ τὸ ρωσικὸν ἀνακτοβούλιον. Ἡ αὐτο-
κρατορικὴ κυβέρνησις τοῦ Τσαράου ἐμπνεομένη
ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ οἴου πάντοτε πνεύματος ἐιλι-
κρινοῦς πίστεως πρὸς τὰς μετὰ τὴν συμμα-
χίαν καὶ φίλων γείτονων συμβάσεις νομίζει
ἐπικαίρον καὶ πρόσφορον νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν
ἀρωγὴν τοῦ μεγάλου καὶ γείτονος φίλου πρὸς
δημιουργίαν καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ἥτις
ἀδιατάρακτον ἀφήνουσα τὸ καθεστὸς ὑπόσχε-
ται τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων
ἐκεῖνον, χωρὶς νὰ παραβῇ ἢ νόμιμος ἐπι-
ροὴ ἀμφοτέρων τῶν αὐτοκρατοριῶν καὶ χωρὶς
μυθετέρα αὐτῶν νὰ ἀρυσθῇ ὥρελῃματα ἐπὶ
ζημίᾳ τῆς ἄλλης. Ἡ δημιουργία αὐτονομίου
πολιτείας ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῷ Νορμὶ Ἀδρια-
νοπούλεως ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλ-
τάνου, ἐν ᾧ θὰ σῶσῃ τὴν ἐστίαν τῆς ἀναρ-
χίας καὶ τῆς διαταράξεως τῆς εἰρήνης, ἀφή-
ναι ἐξ ἄλλου ἄδικτα τὰ κυριαρχικὰ δικαιώ-
ματα τοῦ Σουλτάνου καὶ συντηρεῖται τὸ καθε-
στὸς, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ὁ κοινὸς πόθος τῶν Εὐ-
ρωπαϊκῶν δυνάμεων».

Ἄν τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ πρακτο-
ρείου δὲν συνημολογήθῃ ἐκ τῶν φημῶν τῶν
βιενναίων πριόδων, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἀπήχησι-
ν τῶν διαθέσεων ἀρμόδιων κύκλων, εἰς τὴν ἡ-
παλὴν ταύτην εὐγλωττίαν τοῦ Ρώσου ἀρχι-
καγκελάριου, ἐν ᾗ περιτυλίσσεται ἡ ἄεστο
σλαβικὴ πανουργία, θὰ ἀντιταχθῇ ἀπαλῶτα
τον ὡσαύτως « Ὅχι ! »

Αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ταραττωμέναι εἶναι κοιναί
 αἱ ἀπασαν τὴν Τουρκίαν, ἡ ἐπιδερμὶς δὲ τῶν
 Βουλγάρων χοιροβοσκῶν δὲν εἶναι λεπτοτέρη,
 οὐτὲ τῶν Ὑρακῶν, οὐτὲ τῶν Ἑπειρωτῶν, ἀλλ'
 δὲ πρόκειται νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ
 καὶ Τουρκίᾳ καθεστῶς ὑπὲρ τῶν κατοικούντων
 αὐτὴν λαῶν, ἡ τροποποίησις αὕτη πρέπει νὰ
 ἐπεκταθῇ. Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι τοιαυτὴ θὰ δυνάμει
 θῇ ἀπάντησις εἰς τὸν Ρωσὸν ἀρχικαταγελλάρ-
 ριον, διότι αὕτη ἀνταποκρίνεται οὐχὶ εἰς τὰ
 ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀλλ' εἰς τὰ συμφέροντα
 οὐ μόνον τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰρήνης
 τῆς ὅλης Εὐρώπης, ἥτις, πλην τῆς Ρωσίας
 δὲν ἐπέισθη εἰσεῖσι, ὅτι τὸ δολοφονεῖν ἡμοῦς τοὺς
 ἄλλους ἐπὶ περὶ ἀνάστασιν κατὰ τῆς τυραννίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΩΝ

Ἐν τῇ ἀποκέντρῳ τοῦ Μιχαήλ Βόδα ὁδῷ τῆς
Ἀθηνῶν ἐγείρεται νεότευκτον καὶ κομψὸν ἐν τῇ

πλοτήτι τὸν τείριον, ὅπερ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἥνοιξε τὰς πύλας τοῦ ἐπὶ παρουσίας ἀπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κομψὸν καὶ λόγιον τῆς πρωτευούσης κοσμόν, ὅπως ὁ θαυμαστὸν ἄγνωστον εἰς πρῶτον καὶ εἰς δεύτερον, τὴν ἀπροδοκίαν προόδου βιοτεχνίας τὸ πρῶτον νῦν ἐν Ἑλλάδι συστηματικῶς ὁργανωθείσης, τὴν ἀπαρχίλουν λεπτότητα τῆς καταβαλλομένης αὐτοῦ ἐργασίας, τὴν εὐράντην περὶ φιλοanthropίας ἀντίληψιν τοῦ ἐμπνευσμένου ἱδρυτοῦ τοῦ λαμπροῦ τούτου καταστήματος, τὴν εὐκαιρίαν τοῦ εὐχρηστικῶς πρὸς τὸν τόπον τούτον, ὃ τοσοῦτον θαυμασίως ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐν σημείῳ τινι βιοτικῇ αὐτάρκειαν; Ἰσως ἴνα θαυμάσῃ ὅλα ταῦτα συγχρόνως καὶ πλείονα ἔτι.

Οὐδὲν ἀγαθὸν ἄμικτον κακοῦ ἔλεγον οἱ παλαιοί-
τεροι Ἕλληνες. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀντίστροφον ἴσῃ
περίεχε τὴν ἀλήθειαν. Ὅτε τὸν Ἰανουάριον καὶ
Φεβρουάριον τοῦ 1897 κατὰ χιλιάδας ἀπὸβιβάζοντο
εἰς Πειραιᾶ καὶ Κρήσσαι γυμνητεύουσαι καὶ πενθώ-
σαι, ὅπως διαρροῇσι τὴν μάχιραν τοῦ τυράννου
δέσποινα τῶν εὐγενεστάτων συμπανθήσασα πρὸς τὰ
ἄλλα καὶα ὅματα τῆς τουρκικῆς ἀφρίτης
ἐσκέφθη νὰ παράσχῃ ἀνακούφισιν εἰς τὰ θειὰ των
ὑπὸ τὸν εὐγενέστατον ἄμα καὶ πρακτικώτατον τύ-
πον, τὸν τύπον τῆς ἐργασίας. Ἰδρυσεν ἐργαστήριον
γυναικείων χειροτεχνιμάτων καὶ προσεκάλεσεν τὰς
ἀνεστίους ὑπέρτας καὶ ἀδελφὰς τῶν ἐν Κρήτῃ μα-
χομένων ἡρώων νὰ ἐργασθῶσι καὶ τραφῶσι ἐν αὐ-
τῷ. Ἀλλ' ἤπληθεν ἀμέσως ἔπειτα ὁ πόλεμος, καὶ
εἰς τὰς Κρήσας προσετέθησαν αἱ Θεσσαλαί, ὧν
βαρὺς ἐπέβη τὴν πατρίδα ὁ Τοῦρκος. Ἀνεγράφη
τότε, ὅτι ἡ εὐγενὴς αὕτη δέσποινα, τουρκοκρατου-
μένης ἐτι τῆς Θεσσαλίας, ἀπῆλθεν εἰς τὴν χώραν
ἐκείνην πᾶν δακρύων, ὅπως ἐργαταστήσῃ ὅμοια
ἐργαστάσια.

“Ολοι ἐγίνασκομεν, ὅτι ἡ Λαϊκὴ Ἐξέστης, ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλου πρεσβευτοῦ, ῥώσις τὸ γένος, ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ συντηρῇ τοιαύτῃ ἐργαστασίᾳ, ἀλλ’ οὐδεὶς εἶχε σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ θαυμασίου ἰδρύματος, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐκπληκτοὶ ἔμεναν ὅλοι τὴν πρὲς τοῦσδε Κυριακὴν, θαυμασίον ὑπὸ ἐπιφάνῃ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, θαυμασίον ὑπὸ ἐπιφάνῃ λειτουργίας.

Ἐνὸμίζεις βλέπων τὰ ἐκτιθέμενα ἐργόχρεια, ὅτι ἡ εὐγενὴς Δαίδη ἤθελε ἀ σὺλλὰβὰ τοὺς κερηναίους τοὺς ἄστεας κατοικοῦντας ἐπὶ παλὰ καταπλήξας καὶ οὗτὶς ἀφάνεια τῆς κολοσσαίας ἐργασίας τῆς δὲν εἶχεν ὡς μόνην ἀφορμὴν τὴν ἀθρόου ματισμορσόνην, ἥτις αἰετοπο σφαρχίζει τὰ δημιουργήματα τῆς διὰ τοῦ τύπου τοῦ μεγαλείου.

Και είναι μεγάλον τὸ ἔργον τῆς Λαίδης Ἐτζερτον. Διότι ἡ βασιλικὴ ἑλληνικὴ σχολὴ ἐργοχειρῶν, ἐν ἣ διασφραγίσθῃ ἡ ἐκθεσις αὐτή, κέντρον μόνον ἔχει τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ παρρητήματα ἔχει ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Τοιαῦτα παρρητήματα λειτουργοῦσι νῦν ἐν Κορίνθῳ, ἐν Χαλκίδι, ἐν Ἀργεῖ, ἐν Βώλῳ, ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης. Ἐν Ἀθήναις ἐργάζονται 80 περίπου ἐργατρίαι, ἀλλὰ δὲ τετρακόσιαι ἐν τοῖς παρρητήμασιν, ἡ ἐργασία δὲ εἶναι οὕτω κατανεμενημένη, ὥστε ἕκαστον τῶν ὑποκαταστημάτων τούτων νὰ παράγῃ διάφορα εἶδη, ἅτινα ἀποστέλλονται εἰς Ἀθήνας καὶ ὑποκατασκευάζονται.

Ἡ κεντητικὴ καὶ πλεκτικὴ εἶναι αἱ κύρια τέχ-
ναι, ἃς διδάσκονται τὰ πτωχὰ ταῦτα τῆς Ἑλλά-
δος κοράσια. Ἡ γενομένη δὲ πρόοδος εἶναι ἀληθῶς
καταπληκτικὴ. Εἶδον μὲν τριῶντα ὀνειρώδους λε-
πότητος, ἐπιτραπέσιους ὀθόνας καὶ παραπλά-
σματα καλλιτεχνιώστα κεντημένα.

'Αλλὰ πῶς κατωρθώθησαν ὅλα ταῦτα, Δὲν ἔστι
 ἐν τῇ προσεβίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ταπεινῇ ἐγκαταστρί-
 βῃ εὐγενῆς λαοῦ. Δημέρευεν ἐν αὐτῷ διδάσκοντα
 ὑποκινούσασα τὰ σχέδια, ἄντινα ἐταξένουν εἰς τὴν
 Εὐρώπην κατ' ἔτος, ὅπως εἰσαγάγῃ εἰς τὸ σχο-
 λεῖόν της, ἐπιστατοῦσα τὴν ἐργασίαν ὄλων διου-
 κοῦσα τὴν οἰκονομικὴν λειτουργίαν της ἐπιχειρή-
 σεως καὶ ἐργαζομένη, ὅπως εὖρῃ ἀνάγκας κατανα-
 λώσεως τῶν προϊόντων. Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῇ
 Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ὁ Ζ' ἐπρομηθεύθη τὴν ὑψηλὴν
 συστάσει τῆς λαίδος ἐργαστηρίῳ καὶ τὸν ἐργα-
 στασίον τούτων, διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐκ
 τῶν χειρῶν τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἑλληνίδων ἐργα-
 τῶν ἐξέρχονται ἐργόχειρα οὕτω θαυμάσια, ὥστε
 μόνον βασιλικοὺς οἴκους καὶ οἴκους πολυτελεῶν
 εἶναι κατάλληλα νὰ κοσμήσων, ὅπως καὶ διὰ τὸ
 τρόπον τούτου ὑπομνησθῇ εἰς τοὺς μεγάλους πρὸς
 ὅσον ἐγγὺς εὐρίσκονται τῶν μικρῶν καὶ ταπεινῶν
 καὶ εἰς τούτους, ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι παντοδύναμη
 μοχλὸς τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Επί πολύν χρόνον ἡ ευγενὴς δέσποινα ἀπασχολήθη καὶ ὑπὸ τῆς φροντίδος νὰ στεγάσῃ τὸ φάρακρον της. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς μερίμνης ταύτης ἀπῆλθε καὶ αὕτην, τοῦτο μὲν ἡ Α. Μ. ὁ Βασίλειος τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ἀνέλαβε τὴν οἰκοδομίαν τοῦ καθεστώματος προσενεγκὼν 40,000 δραχμὰς, τοῦτο δὲ ἡ κόμησας Ριανκού ἀναλαβούσα τὴν ἀγοράν τὴν οἰκοπεδῶν ἀντὶ 27000 δραχμῶν, ἃν ἡ πλανώμεθα

Ἄλλ' οὐδ' ἐνταῦθα ἐσταμάτησε τὸ ἔργον τῆς οὐνεγεστάτης δεσποίνης. Τὸ ὄνειρον αὐτῆς δὲν ἦτο μόνον νὰ ἰδρῦσθαι τὸ πρακτικώτατον τοῦτο σχολεῖον, ἀλλὰ καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ οἰκονομικῶς αὐταρκέως, ὥστε νὰ συντηρηθῇ ἐπὶ γενεὰς γενεῶν. Τοῦτο πιστεύει νῦν, ὅτι τὸ κατέφωσεν. Τὰ προτόνια ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν χειροτεγνημάτων ἐπῆρκαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς λέγαται, οὐ μόνον εἰς τὰς κοινωδονομίας τῶν ἐργατριῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ παρέχεται αὐταῖς καθ' ἐκάστην ἐπαρκὲς γεῦμα ἐν συστάσει αὐτῶν ἐλαττωσῆς δαπάνης. Πρὸς τὴν περὶ αὐτῶν δὲ λειτουργίαν τοῦ καταστήματος διωρίσθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ πρόεδρον τὴν κόμισσαν Ριανκούρ ἀποτελούμεν ἡ τῶν τὰ πρῶτα φερούσων κυριῶν τῶν Ἰθνησῶν, οἷα ἡ Μαρία Δραγούμη, Ἄγγελικὴ Τριανταφυλλάκου, Ἀνδρομάχη Μελά, Σμαράγδα Νομικοῦ, Ζωὴ Ν. Κοντογιαννίκα, δεσποινὶς Μαρίνα Διομήδους. Εἶδον ἀπάσας τὰς κυρίας ταύτας ἐπὶ τὸ ἔργον καὶ ἐθαύμασαν τὴν ἡλικίαν αὐτῶν. Εἶδον τὴν κυρίαν Μαρίαν Δραγούμη αἰκίνητον, διαφεύγουσαν τὰς προσπάθειάς ἡμῶν, ὅπως τὴν ἐρωτήσωμεν λεπτομερείας περὶ τοῦ ἔργου, ἀπανταχοῦ παρούσας, τοὺς πάντας διαφωτίζουσαν· εἶδον τὴν κυρίαν Ἀνδρομάχην Μελά ἐμπλευν γνηίας στοργῆς πρὸς τὸ ἔργον, ὅπερ παρέδωκεν αὐταῖς ἡ φιλανθρωπία καὶ ὁ φιλελληνισμός τῆς μεγαλόφρονος ἰδρυτρίδος, εἶδον τὴν κυρίαν Τριανταφυλλάκου καὶ πάσας τὰς ἄλλας συναίσθανομένας δικαίαν τὴν ὑπερηφανίαν, ὅτι ὑπὸ τὰς φροντίδας αὐτῶν μέλλει νὰ συνεχισθῇ τὸ ἀληθὲς μεγαλοσύνην τῆς Λαίδης Ἐτζέρτον.

Και τὸν ἀς ἐπιτραπή ἦν καὶ ἀπευθυνόμεν δὺς λόγους πρὸς τὰς Ἑλληνίδας. Τὸ ἔργον τῆς Λαίδης ἔτεζον δὲν εἶναι αἷον καὶ συνεχισθὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ να διδάξαι αὐτὰς κατάλληλον. Ἀφωσιώθη εἰς τὸ ἔργον ἡ εὐγενὴς ξένη καὶ ἀπεροσθῆ ὑπ' αὐτοὺ τοσοῦτον, ὥστε να λημονηθῇ ἐν αὐτῇ. Ἡ-ράσθη ἔμμανως τοῦ ἔργου χωρὶς να ἐπίτητην τὸν θόρυβον, ἡράσθη τὸν ἀληθὶ καὶ ἄγιον καὶ μέγαν ἔρωτα, ἐξ οὗ τὰ μεγάλα βλαστάνουσιν. Τὸν περὶ τὸ δνομά της θόρυβον δὲν ἐσχηματίσει αὐτὴ, ἀλλὰ τὸ ἔργον της. Πόσαι ἄλλα ἑλλείψεις δὲν ὑπάρ-χουσιν ἐν τῷ τόπῳ μας, ὅπως θεραπεύσῃ αὐτὰς ἡ γυναικεία ἐν Ἑλλάδι φιλοδοξία, ἡ ἀληθὴς φιλοδοξία ἡ διὰ τῶν ἔργων ἐπιβαλλομένη καὶ ὅχι ἡ εὐρίσκουσα τὶν ἱκανοποιήσιν της ἐν τοῖς ἐλαφροῖς χρονολογήμασι τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων περὶ τοῦ μετὰ τῆμας πρίγκιπος ἔχρουσεν ἡ δεινὰ σῆ-μεον καὶ τί ἐφόρει ἡ ἄλλη εἰς τὸ δεινὰ χορόν.

Ἄλλὰ πρὸ τούτου ἐπιβάλλεται ἑτερόν τι στοι-
χειώδες εἰς τὰς ἑλληνίδας καθήκον. Ἐν Ἑλλάδι
δὲν ἔχομεν παράσημα, οὐδ' ὑπάρχει ἄλλος κατα-
ληλθόντος πρότος, ὅπως ἐπιστήμης διατρανωθῇ τ-
πρόπουσα τιμὴ εἰς τὴν ὑπέροχον γυναῖκα. Ἡ Ἑλ-
λάς οὐδεὶς ἐγκάρδιον καὶ αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην
αὐτῇ, ἀλλὰ τὸ τεκμήριον τοῦτο ἐκπροσωποῦσα
τὴν πατρίδα τῶν ὀφειλοῦσι νὰ δώσουν αὐτῇ α-
ἑλληνίδες. Ἄς σχηματίσωσιν ἐπιτροπὴν καὶ ἀ-
σκεψθῇ αὐτὴ τί πρέπει νὰ προσενηθῇ εἰς τὴν εὐ-
γενῇ Λαίδην ὡς ἐνθύμιον τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς ὀ-
λλης ὑπ' αὐτῆς τοσοῦτον μεγάλους εὐεργετηθείσας
Ἑλλάδας.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν εὐτυχεῖς θὰ λογιθῶμεν, ἂν φθάσωσιν αἱ ὀλίγαι αὐταὶ γραμμαὶ εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐξόχου κυρίας ὡς ἀπήγγελλε τῆς συγνομώσεως τῶ ἀπανταχοῦ γῆς ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ὃν πιστεύομεν ὅτι διεκρινεύομεν τὰ εὐλαβεῖ πρὸς αὐτὴν αἰσθητάματα.

ПРАКТИКН ФІЛОПАТРИА

Αἱ δωρεαὶ Πριανκούρ, Ἰω. Γρηγορίου
καὶ Ἰωάννου Σ. Δήμα.

Δὲν ἔχει πολλὰς ἀφορμὰς νὰ εἶναι φεῖ! ὁχι ὑποφάνον, ἀλλὰ μὴδ' εὐχαριστημένον ἀπλῶς ἐκ τῆς πολιτικῆς πορείας τῶν δικαιοκρινῶν αὐτοῦ τὸ ἑλληνικὸν γένος. Ἄλλ' ὑπὲρ τὴν ἀβλιότητα ταύτην κρύβεται ἡ θαυμαστὴ ἐκτείνε δύναμις τῆς τῶν ἰδιωτῶν ἀπορίσσεως πρὸς τὸ σωώτατον τῶν πραγμάτων πάντων, πρὸς τὴν πατρίδα, αὕτη δὲ ἡ δύναμις ἡ ἀράγεις συντηροῦσα τοὺς δεσμοὺς τῶν πέποινην τῆς Ἑλλάδος καὶ αὕτη ἐμπνεύουσα τὴν σπερματικὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ παρέλθωσιν αἱ ἀβλιότητες, ὅτι ταράσων ὑπὸ τὴν περιορισμένην τῆς αὐξούσης πολιτικῆς ὁριμότητος τοῦ ἔθνους αἱ περὶ τοὺς τύπῳ ἀναγίγνωσσι συνετεταμέναι δημοκόπων αἰ τοσούτων σπαταροῦσας τὴν γαλήνην καὶ τοσούτων ἀνακαταπαύσαι τὴν προὔδον τοῦ ἔθνους, αὗται αἰθιρνοκαταθῆναι ἐπὶ ποταμίᾳ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡμεῖραι.

Ταυτάς ἐλπίδας ἐμπνέουσιν αὐθαρεῖς τῆς
μῆσης Ριανκούρ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῆς Σιωνι-
στῆς, αὐθαρεῖς τῶν Ἱω. Γρηγορίου
Ἰωάννου Σ. Δῆμα ὑπὲρ τῶν κοινωτικῶν
τῆς Μανσούρας τῆς Αἰγύπτου.

νος έχω συλλέξει πληροφορίες να ενδιαφέρω περί του λίαν ενδιαφέροντος θέματος της εν Κερκίρα και τῇ Ἑλλάδι ἐν γένει ὀργανωμένης τουρκικῆς κατασκοπίας.

Π. Δ. Γιωτόπουλος

Σημ. τοῦ Ἀγώνος. Ἐάν μὴ εἶχομεν πληρεστάτην ποιοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν πληροφοριῶν τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ, θὰ ἐθεωροῦμεν ἀπίστευτον, ὅτι Ἑλλήν ἀστυνόμος καὶ μάλιστα στρατιωτικὸς προωρισμένος ἐν τῇ ἀποστολῇ αὐτοῦ νὰ χύσῃ καὶ τὸ αἷμα τοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν τοῦ εὐρέθῃ πρόθυμος νὰ υποβοηθήσῃ τὸ καταπιεστικὸν ἔργον τοῦ τουρκικοῦ προξενίου. Τὶ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς φρικώδους παραγωγικότητος τῶν στοιχειωδῶν ὑποχρεώσεων μερικῶν ἀνθρώπων! Οὐχ ἤττον παρὰ ταῦτα διασώζομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ διαφυσθῶσιν ἀξιοπύστος ταῦτα, καὶ θὰ ἐπανεύρωμεν τὴν γαλήνην ἐκ τοῦ ὅτι Ἑλλήν ἀξιομακίς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ τοσοῦτον στοιχειώδες πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς χώρας καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς τυραννομένους ἀδελφούς καθήκον.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ Βουλὴ διὰ τῶν τμημάτων αὐτῆς ἐξακολουθεῖ τὸ προκαταρκτικὸν ἔργον τῶν ἐξελέγξων τῶν ἐκλογῶν, δὲν φαίνεται δὲ πιθανὸν, ὅτι θὰ κατορθωθῇ πρὸς τὴν ἐξουσίαν τῆς 1ης τοῦ ἔτους ἡ περὶ τὰς αὐτῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου, καὶ τοὺς ὁ προέδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης θερμοῦς συνίστησεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν βουλευταῖς νὰ παραμείνωσιν ἄχρι τοῦ σκοποῦ τούτου ἐν Ἀθήναις.

ΩΣ ΕΚ θετικῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα, λέγει τὸ Ἄστυ, ὅς ὁ Σ. Μητροπολίτης σκέπτεται νὰ μεταβάλῃ τὴν Μονὴν Πεντέλης εἰς Σχολήν, ἀφ' ἧς νὰ ἐξέρχονται οἱ διὰ τὰ χωρία προωρισμένοι ἱερεῖς.

Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου ἀγρεῖται ἐκ τοῦ ἐπιματιῶν διασπασμοῦ τοῦ ἐν 200,000 δραχμῶν ἐτήσιον τῆς Μονῆς εισοδήματος. Ὁ Σεβασμιώτατος θεωρεῖ, ὅτι διὰ τοῦ εισοδήματος τούτου, ὅπερ εἶναι ἴσον περίπου τῇ τῆς Ρεζαίου Σχολῆς, θὰ καταρτίσῃ σχολήν, ἥτις θὰ εὐδοκίμησῃ καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἔλλειψις εἶναι λίαν αἰσθητή.

Οἱ καλόγηροι τῆς Μονῆς, οἵτινες δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 25, θὰ στελεθῶσιν εἰς διαφόρους ἑλίας Μονὰς μετὰ τὴν μετατροπὴν ταύτης εἰς Σχολήν.

Πλὴν τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐθνοφειλοῦς τούτου μέτρου, εἰς οὗ τὴν ἑκτέλεσιν νὰ προβῇ ὁ Σ. Μητροπολίτης, σκοπεῖ, ὅπως καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ οἰκονομικοῦ Σχολῆν καταρτίσῃ εἰς ἀντίθετον τοιαύτην Θεολογικήν, κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ρωσίᾳ ὑπαρχουσῶν, ἐν ἧς νὰ προπαγορευέσονται εἰς τὸ πρᾶκτικὸν μέρος οἱ προωρισμένοι δι' ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς καὶ ἱεροκήρυκες.

ΚΑΤΟΠΙΝ συνεννόησεως μετὰ τῆς Α. Γ. τῆς προηγουμένης Σοφίας, δὲ τμηματάρχης τῶν δασῶν κ. Σάμου διάταξεν, ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ φύτευσις τῶν δένδρων εἰς τὸ καταρτισθὲν φυτόριον παρὰ τὴν Ζωολογικὴν Κήπον, τοῦ ὁποίου ὅλη ἡ γύρω ἐκτετασθὲν θὰ δένδρφυτευθῇ.

Μέχρι σήμερον ἐρυτεύθησαν 100 χιλιάδες δένδρῶν εἰς τὴν Τηγετὸν, τὸν Ἀναβητὸν καὶ τὸ Λαφνί, ἄρκεται δὲ σποραὶ ἐγένοντο εἰς Πικέρμι καὶ Κινέταν.

Ο ΕΝΤΑΘΙΑ ἑξαεὶς τοῦ Παναγίου τάφου δαυλοποιήσας κ. Γιαννίκου οὐτοῦ ἀνιγνέει τηλεγραφικῶς τῷ Μ. Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ. Λαμαντῇ τῇ 14 ὑπερμεσούτου τὴν δωρεάν τῆς κομίσσεως Ριανκού.

Ἐννεοστάτῃ Κόμησᾳ Ριανκού διαπνεομένη φιλοχρίστη ἔζη ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου διέθετο πάλιν τηλεγραφικῶς ὑπὲρ ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν ἀνιωτάτης μητρὸς τῶν Ἑκκλησιῶν δέκα χιλιάδας φράγκων χρυσῶν. Τὴν τηλεγράφημα λέγει πάλιν, διότι πρὸ δύο ἡμερῶν ἡ τριῶν ὁ υἱὸς αὐτῆς μαρκήσιος Ραούλ Ριανκού προσήνεγκεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ χιλιάς δραχμὰς χρυσῶς.

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ σύλλογος Ἀθηναίων συνελθὼν συνέταξεν ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. πρωτοψευρὸν, ὅπως μὴ καταργήσῃ τὴν οἰσθαθείσαν ἐπὶ τοῦ ὑπογραφῶν κ. Στάθῃ ἐμπορικὴν Σχολήν, ἐπειδὴ τὸ κράτος εὐρίσκειται ἐν οἰκονομικῇ ἀνάγκῃ, προτιμότερον τότε νὰ καταργηθῇ ἐν τῶν γυμνασίων τῆς πρωτεύουσῆς τῶν οὐδὲν ἄλλον ἔχοντων προορισμὸν ἢ νὰ παρασκευάσῃ θεσιδῆρας.

Εἰς τὰ ἄλλα ἔργα, δι' ὧν τρανὰς ἀπέδειξε τὴν φιλόπολιν αὐτοῦ μέριμναν ὁ ἀληθὲς ῥηϊκὲς λειψὸς ἀποειχθεὶς τῶν Ἀθηναίων δήμαρχος κ. Μερκούρης, δὲν πρόκειται νῦν νὰ προσθέσῃ, τὴν οἰκονομικὴν μετὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ κέντρου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐξορκομένον δημοτικὸν νοσοκομεῖον. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑποβάλλονται πρὸς τὸ ἐκτὸς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου τὰ σχεδιαγράμματα τοῦ ἰδρυμένου καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης αὐτοῦ. Μόνον, ὅτι διὰ τοῦ νέου κτιρίου μετατίθεται ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως τὸ ὑπερσῶς νοσοκομεῖον, τοῦ ὁ ὅπερ ἀπέτελε οὐ μόνον ἀσχημὸν, ἀλλὰ καὶ κίνδυνον τῆς ὑγείας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀνθυγιεινὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τοῦ καταστήματος, ἀρκεῖ νὰ προσπορίσῃ τῇ κ. Μερκούρη δὲ τῶν δημοτῶν τὴν ἀγάπην.

Η ΚΡΟΤΣΙΣ τοῦ κώδωνος τοῦ κινδύνου τῆς Σιωνιτικῆς ἐκκλησίας δὲν ἤρπεν εὐτυχῶς εἰς ὅσα μὴ ἀκούονταν ἐν Ἑλλάδι. Πλὴν τῆς ἀναισθησίας μερικῶν μεγάλων, οἵτινες δὲν τὸ μεγαλύνουν τὸν στήθεσιν εἰς τὸν φθαρτὸν πλοῦτον τῶν, αἱ μεσαιαὶ κοινωνικαὶ τάξεις βαθύνονται συνεκινῆσαν, πολλοὶ δ' ἀπέστειλαν τὸν ὀβλοῦν αὐτῶν πρὸς τὸν ἐντὸς ἑαχον τοῦ Παναγίου τάφου συννοθεύσαντες τὰς προσφορὰς αὐτῶν δι' ἐπιστολῶν, αἰτήσεις μαρτυροῦσιν, ὅτι βαθεῖαι εἶναι αἱ εἰσὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ θεοσκεντικοῦ αἰσθητικῶς. Ἐπὶ τῶν δὲ ἑὐαίσθησιν αὐτῶν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν δὲν θὰ χαλαρωθῇ, τοῦ ἀντιπῶν μάλιστα, ὅτι θὰ ὑποδείξῃ συστηματικὴν ἐνέργειαν καὶ πρακτικὰ μέτρα, ὅπως ἀποτελεσματικῶς ἐπινοήσῃμεν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς μητρὸς ἐκείνης τῶν ἐκκλησιῶν. Μεταξὺ τῶν ἑλλανδῶν ὁ ἐν Πειραιεὶ Ὁφελὸς Ὁμιλος, προσέφερε δραχ. 500, εἰς τὸ Γυμνάσιον δὲ καὶ τὰ δύο σχολαρχεῖα τοῦ Πειραιῶς ἐσθίθησαν κιβώτια, ἕνα ὁπότεων ἐν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ τῶν ὀβλοῦν αὐτῶν. Ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῖς ἐσχηματισθῇ ἐν τῇ γαίᾳ πόλει ἐπιτροπῇ, ὅπως μελετήσῃ καὶ λάβῃ τὰ καταλλήλότερα μέτρα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

Ο ΟΝΟΜΑΤΙ καὶ πράγματι ἡ Πατριωτικὴ Σύνδεσμος, τοῦ Πόρτ-Σαῖδ ἀπέστειλε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν δραχ. χρυσῶς 560 ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ἡ Α. Γ. ὁ διάδοχος μετὰ τῆς προηγουμένης Σοφίας ἐπιβάντες τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού ἡ Ἀμφικριτίας, τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ἀπῆλθον λίαν πρωὶ τὴν Δευτέραν εἰς Κρήτην, ἐνθα θὰ διαμείνωσι περὶ τῆς 6 ἡμέρας καὶ ὅθεν θὰ ἐπιστρέψωσι συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Γεωργίου. Ἐν Χανίοις ἐγένετο αὐτοῖς πάνδημος καὶ ἐνθουσιώδης δεξιότης τὴν πρῶτην ἐψάλλη δοξολογία ἐπὶ τούτῳ, τῇ δὲ ἐσπέρᾳ ἐγένετο λαμπροδοξολογία, ἐν ἧς τὸ ζήτημα ἡ ἑνωσις ἀντήχει ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ εἰδήσεις ἐβεβαίωσαν ἀτυχῶς, ὅτι τὸ φρονητὸν ἑλληνικὸν ἀντιπλοῖον ἡ Παρθενοῦν, κατεπυτίσθη αὐτανδρὸν ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ πρὸς τριῶν περίπου ἑβδομάδων κατὰ τὰς θυελλώδεις ἐκείνας ἡμέρας.

ΔΙΑΤΡΙΒΕΙ ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ διεσυντῆς τῆς συναδέλφου ἡ Φιλίππου Πόλεως, κ. Α. Κουμαριανὸς, δημοσιογράφος τιμῶν τὴν ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν, ὡς τιμᾷ τὴν ἐκθρόφασαν αὐτὸν μητέρα Ἑλλάδα διὰ τῆς σθεναρῆς ἀμύνης τῶν ἑλληνικῶν δικαίων, ἦν ἀπὸ 25 ἄνελιπὸς καὶ ἀποτήγως διεξάγει ἐν τῇ πόλει τοῦ Φιλίππου. Ἡ ἐνέργειαν νὰ σφίγῃμεν τὴν χεῖρα τοῦ γενναίου τούτου ἀνδρὸς, ὅστις ἤλθεν ἐκ τῆς μεμαρτυμένης ἐκείνης γωνίας τοῦ ἑλληνισμοῦ φέρων ἐλπίδας ἀντὶ ἀποθαρρύνσεως εἰς ἡμᾶς τοὺς φθαρμένους ἐν τῇ ἀθλιότητι τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, εἰς ἡμᾶς τοὺς οἰκονομῶντες τὸ δαιμόνιον ἄστυ καὶ ὀφειλόντες ἐκ τῆς ἱστορικῆς ἐξέλιξεως τῶν πραγμάτων νὰ ἐμπνέωμεν εἰς τοὺς ἄλλους τὸ θάρρος ἀντὶ νὰ ἀντιῶμεν αὐτὸ ἐκ τῶν ταλαιπωρουμένων ὑπὸ μυρίων δεινῶν καὶ δυσχερειῶν καὶ ἀγωνιζομένων δεινότερον κατὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀγῶνα ὁμογενῶν.

ΤΗΝ προσεχῇ ἑβδομάδα συνέχεται εἰς συνέδριον ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τελεωνεῖκου μεγάρου ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ διατυπώσῃ τὴν γνώμην του περὶ τοῦ καταλλήλου χώρου, διὰ τὴν ἱδρύσιν τοῦ ἐπιμενίου τελεωνεῖου καὶ περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐν ὁσέι πρὸς τὴν αὐξοῦσαν δὲ μὲν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς γειτονικῆς πόλεως. Ἐπίσης θὰ προταθῶσιν γνῶμαι καὶ περὶ τῆς ἐξουδετέρωσιν τῶν πόρων πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ τελεωνεῖου.

Η ΕΝ ΑΡΤΗ μονὴ τῆς Κῶν Παναγίας προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου 150 δραχμὰς.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν πρῶτον δεκάημερον τοῦ Δεκεμβρίου εἰσπραχθῆσαν ὑπὸ τοῦ τελεωνεῖου Πειραιῶς δραχμὰι 495,491,55, ἀπέναντι δραχμῶν 473,149,70, αἵτινες εἶχον εἰσπραχθῇ τὸ ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐπομένως ἐφέτος ἔχομεν διαφοράν ἐπὶ πλέον δρ. 22,341,85.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰδιοχίρως ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐνεχείρισεν τὴν δόξαν τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τῷ Ρώσῳ ἀρχικαγκελαρίῳ Λάμοδοφ. Ἡ μετὰ τούτου συνέντευξις τοῦ Γολουχάκσκι διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐθνικοῦ Πρακτορείου ἐκ Βιέννης ἡ ἡμετέρος ἀνάγκαις ἡ διεξαχθεῖσα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπὸ τὸν Βουλγάρων καταγεγραμμένων τουρκικῶν ἐν Μακεδονίᾳ φρικαλεοτήτων ἀπέδειξεν ὅπως τοῦ ἀντιπῶν, ὅτι ὅλῃ, αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι διέπραξαν ἀνηκούστους κακοουρίας εἰς τὰ χωρία Τζαβινιτζα καὶ Ἀγανᾶτες καὶ εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Τιμόρη-Τάς.

Χθὲς ἐξετυπώθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἑλλάδος ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἥν δι' Ἑλλήνων χάριον σήμερον θὰ καταχωρίσῃμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

ἐκυκλοφόρησαν ἀρτίως παραπεποιημένα ἐκαστοτάραγμα τραπεζικὰ γραμμάτια αὐτῆς Ζ. ἐκδόσεως (χρώματος ἰώδους) τῆς παραποιήσεως τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα διακριτικὰ γνωρίσματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

1) Ὁ χάρτης τῶν παραποιημένων γραμματίων εἶναι λεπτότερος καὶ πολὺ εὐτελέστερος τοῦ τῶν γνησίων, ὅστερον τούτου καὶ κατὰ τὴν ὑπόστασιν, ἥτις μὴ οὐσα ὑπασματώδης, καθιστᾷ ταῦτα ἥττον ὁμαλὰ εἰς τὴν ἀφῆν καὶ ἥττον στερεὰ τῶν γνησίων, ἅτινα σχιζόμενα παρουσιάζουσι ποῖαν τινὰ ἀντίστασιν μὴ παρατηρουμένην εἰς τὰ παραπεποιημένα εὐχερῶς σχιζόμενα.

2) Ἡ δὲ ἐξὶς τοῦ γραμματίου προτομή τοῦ Γεωργίου Σταύρου στερεῖται ἐντελὲς εἰς τὰ παραπεποιημένα ἐνόητος χρωματισμοῦ, ποῦ μὲν βαθεῖος, ποῦ δὲ ἀσθενῶς, ἐν συνόλῳ δὲ ἀνωμάλως κεχρωματισμένη, παρουσιάζουσα ἰδίαν εἰς τὸ ὅπισθιον μέρος τοῦ κρανίου (ἰνὸν) κενὸν ἐλλειπόμενον χρωματισμόν.

3) Οἱ ἐν τῷ ἑλληνικῷ Στέμματι Ἡρακλεῖς παριστάνονται εἰς μὲν τὰ γνήσια, ὡς ἄνδρες ὄριμοι καὶ πωγωνοφόροι, εἰς δὲ τὰ παραπεποιημένα παριστάνονται ὑπὸ μορφῇ νεανικωτέρων καὶ σχιδόν ἀγένειον, κατὰ δὲ τὴν καθόλου παράστασιν ὕστεροισι καλλιτεχνικῶς.

4) Τὰ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ Στέμματος δύο ἐλλειψοειδῆ πλαίσια, ἐφ' ὧν ἀποτυπῶνται ὁ ἀριθμὸς 100 ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος διαφέρουσιν οὐσίμως κατὰ τὸν χρωματισμὸν προσεγ-

γίζοντα εἰς τὰ παραπεποιημένα τὸ βαθὺ κίτρινον χρῶμα, τοῦ τῶν γνησίων ὁμοιόζοντος τὸ χρῶμα σοκολάτας, ἐπὶ δὲ ὁ ἀριθμὸς 100 εἰς χρῶμα γνήσιον εἶναι κεχαραγμένος διὰ γραμμῶν μὲν τὰ γνήσια εἶναι κεχαραγμένους διὰ γραμμῶν ζωηρῶν βαθυτέρου χρώματος, εἰς δὲ τὰ παραπεποιημένα διὰ γραμμῶν ἀσθενεστέρων, ὡς ἐπίσης εἶναι ἀσθενέσταται καὶ αἱ κατὰ μήκος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 100 δῆκονσαι ὀριζόντιαι γραμμαῖ, ἀντιθέτως πρὸς τὰ γνήσια, ἐν οἷς αἱ τοιαύται γραμμαῖ εἶναι ζωρόταται καὶ λίαν εὐδιάκριτοι.

5) Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γράμματος ταινία ἡ φέρουσα τὰς λέξεις ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰς μὲν τὰ γνήσια εἶναι μήκους 11 ἐκατοστῶν εἰς δὲ τὰ παραπεποιημένα μήκους ἐλάσσονος κατὰ 1 περίπου χιλιοστῶν.

6) Ὁ χρωματισμὸς τῶν ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ὀφει τῶν γραμματίων ἐλλειψοειδῶν πλαισίων τῶν τῶν κεντρικῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐν τῇ τέσσαρας γωνίας μικρῶν τοιούτων, εἶναι ἀσθενέστατος, εἰς τὰ παραπεποιημένα, ἡ ἔλλειψις δὲ αὕτη καθίσταται καταφανέστερα εἰς τὰ κενὰ τῶν μηδενικῶν τοῦ ἀριθμοῦ 100, τοῦ κεχαραγμένου ἐπὶ τῶν 4 γωνιαίων πλαισίων, ἐνθα ἐλλεῖπει παντελῶς ἡ παρατηρουμένη εἰς τὰ γνήσια ἐνόητος τοῦ βαθεῖος ἰώδους χρώματος.

Ἐν γένει δὲ τὰ παραπεποιημένα γραμμάτια, ἐξεταζόμενα μετὰ προσοχῆς, παρουσιάζουσιν ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν καθόλου καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτῶν πλείστα μειονεκτήματα.

Ἀθῆναις 3 Δεκεμβρίου 1902.

Ὁ Διευθυντὴς
Στ. Σπρέττ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1902

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ			30 Νοεμβρίου 1902	31 Ὀκτωβρίου 1902
ΤΑΜΕΙΟΝ	(Κεντρικὸν Καταστήμας) Δρ.	1,621,325.63		
	» (ὑποκαταστήματων) »	167,006.88		
	» »			